

Grund af Feltregninger og deslige, hvilke Penge ikke kunne ventes godtgjorte, tør man ikke forudsætte, at Reserverintendanterne, disse yngre Mennesker, ikke skulle komme i samme Tilfælde, og man bør derfor fastsætte deres Tillæg paa samme Maade som de egentlige Intendanters. Efter min Mening vil det være i høi Grad betænkeligt fra Statens Standpunkt at sende de omtalte unge Mænd ud med et saa stort Pengeansvar og en saadan Regnskabsafslæggelse, men kun med et saa ringe Felttillæg, da de dog let ville kunne gjøre en Feltregning, som maa gaae paa deres Ansvar, og som aldeles kan ødelægge dem. Det forekommer mig altsaa, at disse Mænd ikke med Hensyn til Felttillæget bør stilles lavere end Secondlieutenanterne, men at tværtimod Meget taler for, at de endog stilles høiere. Saavidt jeg har seet, er der ogsaa, hvad Søværnet angaar, truffet Bestemmelser om, at de Reserverintendant, som udcommanderes tilføes, skulle have noget større Eøtillæg end Reserverintendanterne paa Grund af deres betydelig frøegede Ansvar. — Der er ogsaa et Par andre Punkter, paa hvilke Felttillægene for Officererne og de med dem tilhøstillede ere satte temmelig uheldigt. Dette gjælder saaledes om Corpslægerne og ligeledes om de yngre Auditeurer; de ville ifølge § 4 være meget uheldigt stillede, thi, naar de blive commanderede ud, ville ikke mindre end 3 Auditeurer og 23 Corpslæger med Hensyn til Tillæg komme til at staae i samme Klasse som Secondlieutenanterne, idet de have under 1,200 Rd. i Lønning, medens de tidligere altid ere blevne satte i Klasse med Capitainer. — Jeg skal endnu med Hensyn til det Tillæg, som er foreslaaet i § 4, gjøre opmærksom paa en lille Uoverensstemmelse, som jeg ikke seer Grunden til, nemlig at Generaler ikke ere stillede aldeles paa samme Maade som Admiraler; men det er imidlertid en Bagatel, som jeg ikke nærmere skal dvæle ved. Armeen faaer jo dernæst, hvad Søværnet ikke har, Feltudrustningshjælp, og det er ganske vist et Gode, som den ikke noksom kan være taknemmelig for, idet den Pengeunderstøttelse, der saaledes ydes, hvergang man kommer paa Feltjob — men ikke paa Cantonnementsfod — virkelig er til meget stor Nytte. Forholdene

ere jo oftest af den Beskaffenhed, at de fleste ikke have nogen Skilling i Bøghaanden, i det Dieblit de meest trænge til den, og det er derfor, navnlig naar der skal brydes op og rykkes ud fra Huus og Hjem, et stort Gode at faae en rund Sum udbetalt paa eengang. Jeg skal navnlig fremhæve en Retning, hvori denne Hjælp stifter megen Nytte, og det er ligeoverfor Livsforfiffringsanstalten. Endel Mennesker have jo tegnet Livsforfiffringer istedetfor Overlevelsesrenter for deres Familie, og i saa Tilfælde skulle de jo ud med en constant Betaling, som det maaskee under de omtalte Forhold vilde være meget vanskeligt for dem at udrede, hvis de ikke fik Feltudrustningshjælpen. Paa den anden Side er der dog ogsaa en vis Usikkerhed ved dette Udrustningstillæg, idet det kun gives eengang for alle, hvadenten Krigen saa varer i 1 eller i 10 Aar. Der er nu ganske vist for den Sags Skyld ingen Grund til at komme oftere med det, men det gaaer da heller ikke an, som man tildeels i det andet Thing har formeent at kunne gjøre, at sige, at Feltudrustningshjælpen ved Hæren træder istedetfor Børdpengene ved Søværnet, thi det er en Sammenstilling, som halter meget. Vel har man nemlig meent, at Krigen nu som oftest kun vilde vare i en 3 Maanedes, og at Feltudrustningshjælpen i saa Fald maatte siges at være stor. Men der kan ogsaa godt nu komme længere Krige — vi have jo oplevet Exempler paa Krige paa 3 Aar — og saa er den samme Hjælp kun meget ringe. Derfor tror jeg ikke, at man kan opstille en Sammenligning som den omtalte. Armeen maa takke for den Hjælp, som den dertigjennem faaer, og den maa tages med i Betragtning ved forskjellige Veiligheder, men man kan ikke betragte den som et Tillæg, som man kan benytte til at spise for i Felten, thi det er det virkelig ikke. — Underofficererne skulle ifølge Lovforslaget ikke have Feltudrustningshjælp, naar undtages deres ældste Classer, nemlig de, som selv skulle skaffe sig Mundering, og det kunde vel ogsaa forekomme noget besynderligt og navnlig fremtræde som en Uoverensstemmelse ligeoverfor Søværnet, om man ogsaa vilde give de andre Underofficerer, som faae